

E, e, e, zdaj vse v redu je.
Je plačan »Gospodare,
slovenske hiše žar.

O, o, o, da bilo bi tako,
kak piše »Gospodare,
slovenske hiše čar.

I, i, i, naj nič nas ne skrbi,
saj »Slovenski gospodar«
je pravi oratar.

A, a, a, naj vsaki dobro zna,
da »Slovenski gospodar«
je JRZ vladar.

Naši rajni

Prevalje. Dekana Mateja Riepla zadnja pot. Žalostno so peli preteklo soboto zvonovi Device Marije na Jezeru v Prevaljah, ko se je vil po župnijskem polju proti pokopališču dolg spreved. Prevaljskega župnika in dekana Mežiške doline g. Mateja Riepla so spremljale na njegovi poslednji poti velike množice vseh onih, ki so ga spoštovali kot vzor-človeka, vzgojitelja, javnega delavca in prijatelja. Spreved je vodil mariborski stolni dekan dr. Cukala ob asistenci 32 duhovnikov. V sprevedu smo opazili okrajnega glavarja Milača iz Dravograda, starešino okr. sodišča v Prevaljah dr. Čušareka, šefa postaje Kafova in številne pokojnikove prijatelje ter znanke. Častno je bilo zastopstvo JRZ, hranilnice in posojilnice, Prosvetnega društva, Slovenske straže, občine, davkarje in še drugih korporacij in ustanov. V farni cerkvi se je spreved ustavil; na prižnico je stopil stolni dekan dr. Cukala ter v pretresljivih besedah vzel slovo od pokojnika. Žalno sv. mašo je opravil g. kanonik iz Maribora. Spreved se je nato razvil iz cerkve na pokopališče, kjer so ob odprtem grobu govorili: kanonik dr. Cukala, nadučitelj Lebič iz Prevalj, župan Kugovnik, Kordež v imenu hranilnice in posojilnice ter msgr Poljanec kot zastopnik Prosvetne zveze iz Celovca. Cerkevni

pevski zbor je zapel v slovo žalostinko. Rajnemu g. dekanu naj sveti večna luč!

Legen pri Slovenjgradcu. Dne 24. februarja je po tritedenski bolezni preminul Franc Pečolar, p. d. Borovnik v Legnu v najlepši dobi 44 let. Pokojnik, ki je bil vzor moža, skrben družinski oče in zgladen gospodar ter kmetovalec, zapušča v globoki žalosti splošno znano vzorno mater Borovnikovo in mlado ženo s tremi otročiči. Vsa širna okolica sočustvuje s tako hudo prizadeto Borovnikovo družino, posebno še, ker je v teku štirih let izgubila že eno hčerko v najlepši dobi, leto za tem pa zopet spoštovanega Borovnikovega očeta, dolgoletnega župana Franceta Pečolera, katerega so isti dan odnesli pogrebci v umrlo vnukinjo. — Pogreb se je vršil 26. februarja ob številni udeležbi sorodnikov in sosedov, vodil ga je starotrški g. župnik Štefan Horvat. Ker je bil pokojnik član občinskega odbora, so se pogreba udeležili tudi številni občinski odborniki z županom Hribernikom, ki se je od pokojnika pred hišo žalosti poslovil z izbranimi besedami. Ob grobu mu je govoril v slovo g. župnik Horvat, kot vnetemu delavcu na kmetijsko-gospodarskem polju pa se je od njega poslovil v imenu kmetijskega odbora pameški župan Ivan Vrhnjak, pevski zbor pa mu je zapel tužno »Vigred se povrne«. Naj blagemu pokojniku sveti večna luč, hudo prizadeti Borovnikovi hiši pa naše sožalje!

Šmartno pri Slovenjgradcu. Globočnik Jakob, star 62 let, se je v noči vračal iz Brd proti domu. Ni bil v nobeni gostilni, pač pa je že dolgo bolehal na nadihu, tako da je moral med hojo večkrat sedeti in počivati. Tako je tudi usodno noč v bližini svojega doma počival, ker ga je dušilo, da ni mogel naprej. Pri tem pa ga je zadela kap in je umrl. Tam ga je prva našla Marija Rebernik, ki je šla k jutranji sv. maši v Šmartno. Samo to je resnica. Globočnik Jakob torej ni zmrznil, ampak je umrl zadet od kapi.

Sv. Barbara v Slov. goricah. V Zg. Koreni je zatisnil svoje trudne oči bivši kmet in občinski odbornik Lešnik Andrej st. Rajni je bil doma od Sv. Petra pri Mariboru. Naj počiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Sv. Martin pri Vurbergu. V Zg. Dupleku je umrla pridna žena in mati ter posestnica Mi-

helič. V njeno hišo zahajajo samo katoliški listi že nad 40 let. Otroke je vzgojila lepo. Bog daj vrli materi večni mir, rodbini Miheličevi pa naše sožalje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Pokopali smo kmetu Janeza Vrhnjaka iz Trotkove, ki je v mariborski bolnišnici umrl na posledicah strela v trebuh. V torek 15. februarja so Vrhnjakovi delali olje v Lorbekovem mlinu v Zg. Porčiču pri Sv. Trojici. Tja je prišel tudi 17letni Marijan Božič od Sv. Treh Kraljev, potegnil iz žepa pištolo in ustrelil Vrhnjaka v trebuh, da se je takoj zgrudil. Časopisi so poročali, da se je igral s pištolo, kmalu pa se je izvedelo, da se je maščeval, ker je bil jezen na Vrhnjaka. Prej enkrat so luščili koščice pri Vrhnjakovih. Ko so že bili gotovi, je hotelo v hišo nekaj nepovabljenih fantov, ker so se zunaj spoprijeli. Med njimi je bil tudi Marijan, ki je bil tisto noč nekoliko tepen. Zato je jezo kahal na Vrhnjaka, ker ga ni pustil v hišo. V soboto pred pogrebom mu je znani berač rekel: »Fant, zakaj si to storil?« Marijan pa mu je odgovoril: »Ali hočeš, da še tebe?« Ko mu je isto vprašanje stavil trgovec Zorko, mu je Marijan odvrnil: »Kar je iskal, to je našel!« Zato se je ljudstva polastilo velikansko razburjenje. Pogreba se je udeležilo nad 500 ljudi iz sočutja nad nedolžno žrtvijo. Vsi so obsojali slabo vzgojenega fanta in njegovo ničvredno tovarišijo. G. dekan je poudarjal v slovesu, kako je bil rajni dober sin staršem, kako je do 37. leta pomagal svojemu očetu; ni ga uničila svetovna vojna, ne italijansko ujetništvo, pač pa sedaj nesrečni strel, ko je bil šele komaj poldrugo leto oženjen. G. župan Fekonja pa je slavil rajnega kot delavnega člana občinske uprave, ki pač nikomur ni nič žalega storil, saj so ga vsi poznali kot miroljubnega človeka in dobrega sosedu. Tega pogreba ne bomo pozabili. Nesrečni dogodek pa je glasen opomin vsem staršem, naj bolje pazijo na svoje sinove, naj jim naklonijo dobro vzgojo in jih varujejo pred slabo tovarišijo.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Dne 24. februarja je po kratki bolezni umrl 76letni Franc Lah, bivši stavbenik, trgovec in posestnik v Podgorcih. Rajni je bil dober stavbenik. Pod njegovim vodstvom so se vršila popravila cerkve-

glave in ostalih udov. Verjel je, da bo sigurno po njem, če ga ne otme iz objema seljaškega srda kak izreden slučaj.

Pandur je tiral zvezanega tata proč od gostilne proti sejmišču. Za njima so tiščali resnični kvartopirski goljufi in uzmoviči, kateri so vpili mesto policaja, da ženejo na ljudski sud kranjskega lopovskega tatu!

Hrvat je koj pripravljen, da koga batina, četudi se mu niti ne sanja, zakaj bi naj bil ta ali oni zaslužil udarce. Osobito hrvaškim sejmskim kumekom, od katerih ima vsak svojo torbo preko rame in gorjačo v roki, je najljubša zabava pretepavanje sejmskih žeparjev, katere je privezal pandur za sramotni kol ali steber. Hrvaški sejmski radovednež je popolnoma pod vplivom splošnosti. Kar stori prvi, učini za njim drugi in tako gre naprej, dokler se ne razljuti besneče iz dostikrat neznanega vzroka vse sejmišče. Ako bi vprašali po umirjenju Hrvata, zakaj je udrihal po privezanem neznancu, bi nam odgovoril ravnodušno, da radi tega, ker so storili isto tudi drugi.

Ko je tiral stražar smrtnobleda Vindiša na kraj izvršitve kazni, so že stisnili sejmarji z levico torbe pod pazduho, prijeli močnejše z desnico za gor-

jače in migali radostno z mustačami v nestrpnem pričakovanju, kateri bo tako srečen, da bo smel ohladiti prvi s palico preko hrbta javnemu kaznovanju predanega kranjskega lopova.

K sreči je opazil spreved proti prangerju Podplatnik, ki je bil že vaje enakih prizorov. Prestrašil se je do šklebeta z zobmi v bridki domnevi: Pri pijančku Vindišu so izsledili potvorjeni denar, izdana je vsa družba, fuč so mastni zaslužki in danes ali jutri bodo vsi pod ključem.

Preizkušenega švercarja se navadno ne loti takoj obup. Taka je bila tudi s Podplatnikom. Kakor hitro je posnel iz ust razjarjenega Vindiševega spremstva, da gre za tatvino, mu je bilo koj jasno: čakovski mestni stepuhi so si izbrali nedolžnega človeka, da bi prikrili z vzbujanjem ljudske nejevolje svoje lastne tatinske grehe.

Komaj je bil pritrjen pisar k sramotnemu stebru, že je švigal pretkani Podplatnik krog bližnjih nestrpnih, stisnil vsakemu par svetlih kronic v roko in se drl iz polnega grla:

»Pandur naj priveže sem le one dolgopete klateže, ti so lopovi in uzmoviči!«

Če krava zagradi za orožje

Nenavadna nesreča se je zgodila v vasi Smilten pri Rigi. V neko kmečko hišo je prišel na obisk lovec, ki je potem odšel s kmetovimi otroci na pašo, kjer se je z njimi igral. Puško je pri tem položil v travo. Ena izmed krav se je približala puški, jo ovohala in zagrabila z gobcem. Prihitela je 16letna kmetova hčerka, da bi živali iztrgala puško. Krava je zbežala, dekletu za njo. Žival je puško še vedno držala v gobcu. Nenadno je žival puško spustila na tla. Puška se je sprožila in naboj je zadela dekletu v glavo. S hudimi poškodbami so jo prepeljali v bolnišnico, kjer je kmalu nato rani podlegla.

(Dalje sledi)